

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

VI. Subjecta Deo voluntas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

exactissimè perpendiculo respondet rectissimus: pavementum quò ad normam aptius, eò planius. Quæ planissima, rectissima, consummatissima voluntas, nisi quæ prototypo, amussique, ac normæ accuratissimè conformatur? Ita meritò censuit Augustinus ad illa Psalmi 32. verba, *Rectos decet collaudatio. Quid est recti? Ut nihil illis displiceat, quod fecerit Deus: possint & in adversis Deum laudare, & dicere, Dominus dedit, Dominus abstulit, sit nomen Domini benedictum. Tales rectos decet collaudatio, non primò laudaturos, postea vituperaturos. Discite gratias agere Deo, & in prosperitatibus, & in adversitatibus. Discite habere in corde, quod omnis homo habet in lingua, Quod vult Deus.*

VI. Altera ratio, ad priorem accedens, ex Doctoris Angelici doctrina elicitor 1.ª 2.ª quæst. 92. art. 1. in corp. *Cujuslibet subditi virtus est, ut benè subdatur ei, à quo gubernatur. Sicut virtus irascibilis & concupiscibilis in hoc consistit, quòd sint benè obedientes rationi. Et per hunc modum virtus cujuslibet subditi est, ut benè*

benè subjiciatur principanti. Et 2.ª 2.ª quæst.
 8. art. 7. in corp. *Qualibet res perficitur per*
hoc, quòd subjicitur suo superiori, sicut corpus
per hoc quòd vivificatur ab anima, & aër per
hoc quòd illuminatur à Sole. Quam D.
 Thomæ doctrinam sic intelligo, ut infe-
 rius, subditumve, eo ipso quòd imperan-
 ti, & superiori suo, subjicitur; tum se de-
 monstret perfectionis aliquid habere in
 suo genere; tum perfectionis incremen-
 tum à superioris imperio vel operatione
 accipiat. Nam vis facultásque, ac perfe-
 ctio ipsa superioris, eò amplius sese sub-
 dito infundit ac communicat, quò minùs
 illius actioni & influxui ab hoc resistitur.
 Appetitum inferiorem ejusque affectio-
 nes, si in rationis potestate sunt, & ad ejus
 nutum obedienter moventur, jam tunc
 ex se ad perfectionem accedere sentimus,
 & in dies obedientiâ perfici. Corpus eò
 magis sanum & absolutum esse agnosci-
 mus, quò animi functionibus & imperiis
 obsequentius est: eisdemque obsequiis
 exerceri artus, firmarique, experimur.
 Aërem tantò puriorem esse, & simplicio-
 rem,

rem, ac magis suum intelligimus, quantò lucem excipit apertius, transmittitque facilius: eademque luce videmus puritatem ejus non conservari tantum, sed etiam augeri. Istis, quæ exempli causa à D. Thoma adducuntur, adde quotidiana in artefactis experimenta. Eò machinarum rotæ secundariæ & administræ finem suum melius assequuntur, quò ad primæ motum sese promptius volvunt: eò habilior currus est, quò temoni obsequentior: eò melior navis, quò ad gubernaculi velique flexum velocior. Ita in homine ejusque voluntate, erga Deum voluntatemque divinam, res habet. Tantò enim perfectior homo est, magisque ac magis perficitur, quantò veriùs & cordatiùs ubique, & ad omnia, pronuntiare potuerit illud Psalmi 61. *Nonne Deo subiecta erit anima mea?* Dum enim se subiciet; tum sanitatem suam ipsa obediendi promptitudine testabitur; tum vim perfectionemque gubernantis, simul cum ejus motu & impulsu in se transfusam, excipiet.